

Dzsihád a kereszténység ellen

Nem csak a közpénzes Tilos Rádió rendezett durva mocskolódást · A balliberális média karácsonyi ünnepe

„Kialakul a Tilos-függés. A szabad rádió levegője után minden más adóé bűdös.”

(A Tilos-függés. Népszabadság, 1997. augusztus 16.)

„Annak elmondása, hogy mi van az orrunk előtt, folyamatos küzdelmet igényel.”

(George Orwell, 1946)

„Nincs rémisztőbb, mint az aktív tudatlanság.”

(Johann Wolfgang von Goethe)

LOVAS ISTVÁN

A kár a kommunista időben, a média ma sem tud mit kezdeni a többség ünnepeivel. Ma is a termosztát elvén működik. 1990 előtt az igazi ünnepek iránti lelkesedés hőfokát hűtötte, az undor ünnepeivel szembeni fagyot olvasztotta. Március 15-ét összevonta a Tanácsköztársasággal, forradalmi ifjúsági napokat kreálva. *Szent István* ünnepeből a kommunista elnyomás „alkotmányát” izzadta ki. Április 4-ét és november 7-ért lelkesedéstől vörösen izzott. Azt tette, mint amit ma tesz. A karácsonyt egyfajta ökumenévé vonja össze. Néhány év múlva a feketék kwanzáját is ünnepejük majd karácsony előtt. Esélyegyenlőségi alapon. Ami náluk többséggyűlöletet maszkíroz. *Demszky* kwanzázní fog. Még a meghalt *Mobutu* közpénzből beszerzett leopárdbőr sapkáját is felteszi. De betlehemezni nem fog.

A balliberális médiának fáj a karácsony. Kínos és idegen neki. Ezért szíve mélyén gyűlöli. A keresztény jelképekkel együtt. Utálja a karácsonyfát (nosztalgiával gondolva a „fenyőfa ünnepre”). Utálja a keresztet, a feszületet, a jászolt, a betlehemet. De a Mikulást is, akiről a legballiberálisabb fővárosi kerület önkormányzati lapjának, a XIII. kerületi Hírnöknek a címdalalon ez jutott az eszébe: „A Kék-iskolások műsora színesítette a Téli-ünnepséget az Országházban.” A hatalmas cím alatt főt. Kékek a Mikulás ellen. Téliapó redux.

Varnus Xavér „vallja” a Nap-keltében: nem tud mit csinálni a karácsonnyal. Sétál a kiüresedett városban. Mint Varnus szavait nem sokkal utána kísértetiesen visszhangozva *Friderikusz*. Aki kocszik a „kihált” Budapesten. Amelyet mintha atomtámadás ért volna. (Nem érte: a családi együttlét és szeretet érintette meg.)

A Népszabadság címdalán „Kellemes karácsonyi ünnepeket kívánunk minden kedves olvasónknak” felirat alatt a Lánchíd kivilágítva. Hogy mindennek mi köze a kisdéd születéséhez? A rejtelet már az MSZMP KB sem oldja fel, amely e lap vezetőit tette oda, ahol ma is vannak.

A minden betűjében torz Népszava ezzel „ünnepli” címdalán a béke estét: „Kiderülhet, a felügyelet nem a betétesek, hanem a Fidesz érdekeit védte – Elfogultság a vád a PSZÁF ellen.” És ha egy hónap múlva kiderül, hogy mégsem „derülhet ki”? Kit érdekel? Megvan a karácsonyi hangulat. *Németh Péter* volt párttitkár lapjának címdalán kisméretű, a hetvenes évek Kádár-Magyarországnak sivar, „hivatalos” karácsonyi üdvözlőlapjait idéző fénykép jelzi, hogy olyan ünnepük van, amelyen hamar túl akarnak esni.

És a karácsonyt „köszöntő” esszék... A Népszavában az SZDSZ-es lelkész, *Szentiványi Gábor*. A furcsa és különös. Mindig a furcsa és különös. És torz.

A Szép Szó mellékletben (támogatja a Raiffeisen Bank) Világosság és sötétség címen a beköszöntő esszé – valamint a melléklet teljes anyaga – a kisebbségekkel és az esélyegyenlőséggel birkózik. Mint az év 364 napján. Csak semmi ünnep. A termosztát működik. A melléklet fotóanyaga egyebek között egy homoszexuális pár és *Lévai Katalin* fotóját kínálja, karácsonyi anizsként.

A Magyar Hírlap Szentreggel című vezércikke így fejeződik be: „Nemsokára megszólal a »mennyből az angyal«, szeretteim szemében a karácsonyi gyertyák fénye tükröződik, én meg izgulok, ki ne dőljön ez az istenverte fa, s halkan káromkodok, remélem, így nem hallatszik föl az égbe.”

Karácsony – mi az? Ez *Kornis Mihály* író karácsonyi írásának címe, amely a lap Ahogy tetszik mellékletében olvasható. Az oldal tetején, fő helyen. Szemben vele *Eörsi István* A toleranciáról címet kapott cikke, az obligát „gyűlölet” szóval. Szenteste napja van.

Kornis már az első mondatban „súlyos tényként” szögezi le, „hogy már a világban senki nem tudja, mit ünneplünk karácsonykor”. Hogy a pápa több milliárd embernek közvetített üzenetében Jézus születéséről szolt? Hogy ma Magyarországon a templomba járó gyerekek is tudják, mit

ünneplünk karácsonykor? Hogy a Magyar Nemzet szentestei számának címdalát *Albrecht Dürer* hatalmas méretű, Jézus születése képe díszítette? Súlyos tény: szemükben e világban a keresztények már a senkiben is túlesnek. Akiket ki kellene irtani. Vajon nem ez ébreszthet súlyos félelmet? A keresztényekben?

Kornis, aki ezt írja a köztéren a Jobbik által elhelyezett, őt fenyegető keresztokról: „A kereszt ugyanis ebben a formájában vérszen hasonlít arra, ami eredetileg volt: kivégzőoszlopra, amelyen kétezer éve még Jeruzsálemben is szokásban volt a világi hatalomnak nemkívánatos zsidókat ölni.” Amit Kornis a Magyar Hírlapban írt le, a Tilos Rádióban így hangzott el a műsorvezető szájából: „Akasztófákat nem akarunk felállítani?” Az esszé zárómondatai: „Itt már valójában nincs karácsony: Heródes kereszteteket állít, az Aranyborjú díjakat oszt (értsd: 13 és fél év után kivételesen nem csak az ő oldalukon álló médium, vagyis a Hír TV is kapott pénzt – L. I.), a hajléktalant pedig felgyújtják. A többi duma.” Duma? A Közel-Kelet egyetlen országának kétszázra becsült nukleáris töltete is?

Kornis írása alatt *Para-Kovácsé*. Ő is „tilosos”. Para-Kovácsot szenteste szintén a kereszt bántja. Felállítót hetediziglen átkozza: „és gyermekei joggal fogják utálni, valamint sírva röhögni a háta mögött, de ez legyen az ő baja, csak ne tolja minduntalan elém a mélységes meggyőződését, mert megöl az unalommal kevert szánalom veszélyes elegye.” Mint rádiós kollégáit: „Gyűlölök minden eszmét, szimbólumot, és azt, hogyha ezzel a pofámba tolazkodnak, szarakodnak, erőszakos...” És: „...valamiért rohadtul irritál, valamiért rohadtul irritál.” Mármint a kereszt.

A Népszabadság karácsonyi mellékletében a vezető esszé Donáth László lelkész írta. Az a furcsa és különös Donáth, aki napokkal korábban jelentette ki a Hír TV-n, hogy olyan, mint kereszténység, nem létezik. Az MSZMP pártlapja utódjágjának szerkesztői az év 365 napjából természetesen szentestét sem engedték át a békének és megbékélésnek. Ők engesztelhetetlenek.

Remények és félelmek címmel *Bojtár Endre* irodalomtörténész, a Soros Alapítvány alkotói díjasa válogatást tett közzé a Magvető Kiadónál *Kertész Imre, Nádas Péter és Esterházy Péter* publicisztikájából. Már az első kérdés után „helyben vagyunk”. A téma: „magyarkodás, antiszemitizmus”.

Az interjúban is feltolul az iszonyatos, pogromra szító szimbólum: a kereszt. „Egy párt kinevezi magát Jobbik Magyarországnak. Kereszténynek. Nemzetinek.” Majd az obligát szavak: „meghamisítás”, „megosztás”, „sunyi zsidózás”. És persze a mások kirekesztése.

A Bojtárt kérdezőnek feltűnik, hogy az időrendben elrendezett kötet anyaga az 1994 és 1999 közötti időkből semmit nem tartalmaz. Válasz: „Nincs, mert nem történt olyasmi, amire a három író közül bármelyik is reagált volna. Csak az Orbán-kormány alatt ocsúdott megint magára ez az ideológia, s vált szinte elviselhetetlenné a helyzet... Nincs, ami megakadályozza (mármint a jobboldalt – L. I.), hogy ...zsidózzanak, cigányozzanak, magyarkodjanak.” Hát nem *Horn* e mondasával kezdődött a Horn-periódus: „Komcsik, bibsik, ki a gátra!?” Ugyanis így kurjantotta el magát *Horn* a választások éjszakáján. A szavak – mint megtudjuk Bojtár nyilatkozatának végén – „egyáltalán nem ártatlanok...”, akár azoknak a legvilkolásához is vezethetnek, akik először kiejtik őket...” Ó, Tilos.

De a Bojtár-beszélgetésben a vezérmondatt ez: „Egyik oldalon az érzelmek, a gyűlölködésig fajuló indulatok, a másik oldalon vannak az érvek.” Akkor még egyszer az érveket:

Műsorvezető: *De nem baj, te meg nem válaszoltad Assisit meg a ferences rendet.*

Műsorvezető: *Jó, de emiatt nem tudom tisztelni Assisit.*

Műsorvezető: *Semmi baj.*

Műsorvezető: *Én tiszteltem, de nem kell tisztelni.*

Műsorvezető: *Te tisztelted?*

Műsorvezető: *Aha.*

Műsorvezető: *De miért?*

Műsorvezető: *A cselekedeteiért.*

Műsorvezető: *Hogy lehet valaki ennyire fasz?*

Műsorvezető: *A leprásokkal, bocsánat.*

Műsorvezető: *Nem akar kefélni többet az életben soha!*

Műsorvezető: *Szublimálja.*

Műsorvezető: *Ugyan! Szublimál a faszom!*

Műsorvezető: *Szerintem arról van szó, hogy én nem tudok olyan vallást elfogadni, ami az ösztöneim ellen szól.*

Műsorvezető: *De senki nem is kényszerít rá, hogy elfogadd! Azért együtt tudsz élni fröcsögés és gyűlölködés nélkül.*

Műsorvezető: *Tud a faszom, baszd meg! Kiirtanám az összes keresztényt!*

Az ő oldalukon az érvek...

A Tilos Rádió

A Tilos Rádió 1991. augusztus 21-én, a pápa látogatásakor kezdte meg első, illegális adását. A több évtizedes, elsősorban a többségi, a római katolikus vallást és intézményeit elnyomó kommunista egyeduralomból kikerülő országba végre ellátogathat a katolikus egyház feje. Akit *Eörsi István, Sztálin* egykori csodálója, a Magyar Narancsban így köszöntött:

„Wojtyła úr, az a gondom, / hogyha Ön hazánkba jön, / költségesebb lesz a kondom, / s kétésebb az öröm. / Ön mint szexspecialista, / megmondja, mit nem szabad – / készen a tilalmi lista, / s behúom a farkamat...” stb.

Így kezdődött.

A Magyar Narancs. Amely éppen úgy az SZDSZ-es holdudvar „lelkének” legmélyebb bugyra, mint a Tilos Rádió, az Élet és Irodalom, a Nyilvánosság Klub és a MÚOSZ.

Ahogy a Mancs 1998. augusztus 20-i számában az ő oldalukon álló, de velük rivalizáló Fiksz rádiós *Cs. Kádár Péter* fogalmazott: „...hiszen a Narancs egyes egykori és jelenlegi munkatársai a Tilos Rádió műsorkészítői is”.

Valamint a Magyar Hírlap egyes cikkírói is. Mint a fentebb idézett, a keresztől „rettegő” Para-Kovács Imre, akinek Gyermekekélfűrészt című műsorában betöltött szerepéről így emlékezik a mottóban idézett Népszabadság-cikk: „Áldáson túltűnt egy műsorban... az alkoholról és a drogokról szóló csevej (sic!)”.

Sós az adó művészi hitvallását így foglalja össze a Népszabadságban: „Itt hangzott el a szabad rádiózás keddi ars poeticája is: „Amennyiben zavarják önt a következő szavak: kaka, pisa, kövér ember, baszd meg – hangoljon át egy másik adóra.” „Másfél éve baszmegolnak”, teszi hozzá Sós. Az adóban egyébként műsort vezet a közrádiós *Pálffy Balázs* is, akit a Népszabadság cikkírója megejtő egyszerűséggel „közbuzinak” nevez. Mert nekik mindent szabad. Ok nélkül rettegniük is, immár 13 éve. Minden birtokában.

A Tilos Rádiót internetes honlapjának Magazin részében ezzel a valomással mutatják be: „...olyan nekem a Tilos Rádió, mint a lakmuspapír: a hozzá való viszonyulás, ha elutasítják, vagy pont ellenkezőleg, amikor támogatják, avagy épp fordítva, kvarcpontosan minősíti a másik felet.”

Hogy kik támogatják? Soros Alapítvány, Tolerancia-díj (*Bíró András*, Donáth László lelkész, *Fodor Gábor*, *Halmi Gábor*, a Soros Alapítvány vezére, *Jancsó Miklós* stb.)

Az összefonódás teljes: *Orosz Csilla*, a Soros által kiosztott egyik „adatvédelmi” kuratórium tagja a rádió műsorvezetője. A többi tag között ott van *Nádas Péter* is, valamint *Bojtár Gábor*, a Graphisoft elnöke.

Weyer Balázs a Tilos-botrány kirobbanása után, karácsony második napján így mosakodott: „Nem vagyok már ugyan tagja a Tilos kuratóriumának egy ideje... de ettől még fontos nekem a rádió, s műsort is készíték.” Weyer szerint *Nádori Péter* (*Véér András* nevelt fia) sem kurátor. A „már” nem nagyon régmúlta utalt, hiszen Weyer 2003. szeptember 17-én még a rádió kuratóriumának elnökeként nyilatkozott *Paizs Miklós* jelenlegi kurátornak, aki most mosakodott a népirtásra való buzdítás után.

Weyer Balázs (a „weyerbélázás” fogalom megtestesítőjének fia) az RTL Klub Országgház című politikai magazinműsorának felelős szerkesztője, és az Origo című, az Axeleró kiadásában működő, „mértékadó” internetes portál főszerkesztője. Az is csupán a véletlen egybeesésnek köszönhető, hogy egy, az RTL és az ORTT (közpénz!) által támogatott filmben öt tilos (Végső Zoltán, Pálos György, Czabán György, Bojtár B. Endre és Kovács Tibor) kapott szerepet készítőként vagy „színészként”. A december 9-i botrányos, keresztgyalázó műsor egyik vezetőjét, *Bencsik Gyulát* az ORTT már pénztartalomban is részesítette a Türelmi zónáért.

A Tilos munkatársa *Bakács Tibor* Settenkedő is. Neki külön rovata van a westeles Találkozások magazinban. De a TV2, valamint az Élet és Irodalom is sűrűn kér belőle. Az utóbbi Soros-hetilapban így emlékezett meg a Tilos szerint kiirtandókról: „Külön öröm, hogy Kertész kapta a Nobel-díjat. A vasárnapi ebédnél mocskos szájjal ebédelő-zsidózó, történelmileg elhülyült keresztény középosztály meg kinyalhatja a seggemet.” *Tamás Gáspár* nyála csordult.

Bakács baráti szomszédunk, Ausztria kormányon lévő koalíciós partnerének egykori vezetőjéről pedig ezt írta: „Már egy hete csak a mamára, *Jörg Haider* édesanyjára gondolok... Vagyis minden mocskos fasisztának van anyja, aki természetesen módon szereti méhének rothadt gyümölcsét. S a kicsi gombóc kidagad a fazékból, pártvezér vagy katona lesz.” Az egyik oldalon az érvek...

A Szent Koronáról is. Amelyik – a Tilos szerint – egy „nagy szar”. Hétvégeken tán svájcsapka. Jézus pedig homoszexuális volt korábban. Most, 2003. december 19-én, mint a Honthy és Hanna című műsorból (amelyet Bakács „fémjelez”) kiderült, a közelgő karácsonyról beszélgetve, fattyú. A Tilos szombati sajtótájékoztatót megtoldva, de a Vincze-féle MTI által „észre nem véve”: „zsidó fattyú”.

„A Tilos Rádió hiányt pótol”, írja magáról honlapjának Info része. Ezenkívül „progresszív”, „demokráciát fejleszt”. Elv- és értékrendszere „hitelessé” teszi. „Független, őszinte és sokszínű”. A Tilos Rádió „Budapesté”. „A beszélő ember nevelő, személyiségfejlesztő erejére, a problémáit megfogalmazó, kifejező hallgatóra gyakorolt hatásra alapozó interaktivitás” jellemzi.

Az Info Rádió, a Kárpát-medence talán legsúlyosabb rádiója, egészen addig hallgatott a Tilos-botrányról, amittől kezdve már nem lehetett. Amikor maga „a” bűnös is megszólalt. A mosdatásban – a szombati balliberális lapok mellett – az Info Rádió is kivette részét. December 27-én reggel nyolc előtt Paizs Miklóssal gyorsinterjút készített. Paizs csak és kizárólag a keresztényölés mondatról határolódott el. Semmi mástól. Az Info Rádió Paizst a Tilos egyetlen más, e lapban szó szerinti idézetekben olvasható gyűlöletbeszédével sem szembesítette.

Pedig a hatalmas gépezettel – Paizs szerint 161 emberrel – működő rádió főkurátorának figyelmét lett volna mivel felkelteni. Nemcsak az a kérdéssel, hogy a még mindig a kommunista, antifasiszta „hős” *Schönherz Zoltánról* elnevezett kollégiumi épület tetején elhelyezett antennáért mennyit fizetnek, hanem azzal is, hogy miként lett ő most kurátor és védelmező, noha rádiójában még műsorvezetőként ezt mondta: „A punci jótékonyan megszenteli a vizelet szagát, mennyire imádom a forró, sikamlós, véres dugást!” Akkor még Weyer mosdatta Paizst. Egyébként Weyer jelentette be, hogy a Tilost műholdas sugárással országosan foghatóvá kívánják tenni.

A Tilos másik kulcsembere, *Nádori Péter*, a HVG on-line főszerkesztője és nemrégiben *Krecz Tiborral* közös tanácsadó cége megkérdőjelezhető körülmények között kapott 6,5 millió forintot megbízást két hónapos munkáért a Pénzügyminisztériumtól. De a Matáv-vezér, *Straub Elek* által oly sok SZDSZ-es holdudvari értelmiségi mellett az Axeleróhoz vezérigazgató-helyettesnek begyűjtött *Simó György* is kijelentette, hogy nagyon szívesen dolgozna a rádióknak.

Amint várható volt, az elhatárolódás helyett a mosdatás és hazudozás indult meg. A Magyar Hírlap szombaton már azt közölte a diszkrétér B. Zoltánnak nevezett népirtásra uszítóról (*Bajtai Zoltán*), hogy *Bayer Zsolt* őket támadó publicisztikája miatt rúgott be. Érdekes. A lap elfelejtette megírni, hogy Bajtai a műsorban még azt állította, nem olvasta Bayer cikkét... Mikor hazudott?

Láthatóan nagyon-nagyon kínos volt a botrány a Westel Pressnek is (vajon miért?). Csupán 26-án 11.50-kor jelentette azt, hogy menesztik Bajtait. De magát az elsődleges hírt elfelejtette szétküldeni sms-szolgáltatásában.

A MÚOSZ, amely – a keresztényölésért áhító Tilos-ügyben oly sokatmondóan hallgatókkal együtt – az Éjjeli menedék című tv-műsor megszüntetését követelte egy riportalany kijelentésért, most meg akarja menteni a módszeresen gyűlöletet keltő Tilos Rádiót. Mint a Népszavában és szinte minden televíziós frekvencián előbukkanó *Dési János*, a Szombat szerkesztőbizottsági tagja mentegette a Tilost az általános gyűlöletkeltés vádjá alól, és rúgott egy karácsonyit lapjában a jobboldalba. *Hajdu István*, az igazi hatalomtól rettegő ORTT-elnököt ismervé, a mentési intelem sikeres lesz.

Fencsik Gábor, az Élet és Irodalom kaliforniai embere szerint a baseballütő és a biciklilánc használata, valamint a jogállami normák áthágása a „náccikkal” szemben megengedhető. Ne feledjük: a balliberális lapokban *Orbán Viktort* már *Hitlernek és Mussolininek* nevezték. *Szász Károly* fején már csattant a baseballütő. Most a többi keresztényen a sor. Aki nem teszi keresztényi alázattal fejét a husáng alá, kirekesztő és félelmet kelt. Tehát duplán semmisítendő meg.